

[Kampmann.]

nede til den pædagogiske og fornuftige politiske opgave, det må være at forsyne os med tilstrækkelig viden om, hvor og hvor store stramninger venstre ville have stået for i den nuværende situation.

I stedet for lagde man en mere enøjet betragtningssmåde til grund. Man talte om, at nogle af disse afgifter ville lægge ekstra udgifter på dansk erhvervsliv, ja, man nævnte endda tal på, hvor store disse ekstraudgifter skulle være. Det er altid tvivlsomt at gøre disse tal op, og de blev jo ikke små i hr. Anders Andersens indlæg. Men det er mere rimeligt at stille det spørgsmål, hvad der var sket, hvis ikke regeringen og de øvrige forligspartier havde fremlagt de forslag, som nu lykkeligvis ser ud til at blive vedtaget, hvad alternativet havde været, såfremt der ikke var sket noget eller forslagene var faldet. Så kan vi tale om at lægge ekstra afgifter og ekstra byrder på erhvervslivet, på beskæftigelsen, øge usikkerheden om betalingsbalancen og den danske krone. Dér vover jeg den påstand, at den ekstra udgift, som måtte blive en konsekvens af disse forslag, ville være for intet at regne imod, hvad der var sket, hvis de ikke var blevet vedtaget. Og det skylder hr. Anders Andersen at oplyse folketinget og andre om, hvad konsekvenserne havde været, og hvad konsekvenserne havde været af venstres forslag. Det sidste blot under den forudsætning, at vi i detaljer kender venstres forslag. Aftenen er jo lang, og der kommer flere dagsordner eller dagsordningspunkter, og der kommer jo også tredjebehandlinger af disse forslag, så der skulle foreløbig være råbt tilstrækkeligt vagt i gevær til at få et svar på det spørgsmål, som det i hvert fald ligger os meget på sinde at få besvaret.

Anders Andersen (V):

Jeg vil da meget gerne svare hr. Kampmann. Jeg har måske en vis frygt for, han har lidt vanskeligt ved at forstå det svar, jeg giver. Det kan være manglende vilje, men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, hr. Kampmann, at venstre har foreslået, at vi skulle spare 3 mia kr. på den finanslov, der skal fremlægges til efteråret, og at venstre agter at fortsætte sine bestræbelser, forhåbentlig stadig væk i samarbejde med finansministeren, om at nå frem til

disse 3 mia kr. Kan vi ikke i samarbejde med finansministeren, skal venstre nok vide at fremsætte sine forslag. Det er ikke postuler fra venstres side; når vi ønsker at spare 3 mia kr., så ved de to ministre, der sidder dernede, at vi har fremsat forslagene, og at vi agter også at forsøge at få gennemført en besparelse ikke på de 2 mia kr., som forligspartierne nu er blevet enige om, men helst de 3 mia kr., og kan vi nå videre, så er det i orden. Så den side af sagen skal hr. Kampmann ikke bekymre sig for.

Den anden side af sagen har vi også givet klart udtryk for. Vi mener ikke, vi løser dansk erhvervslivs opgaver ved at skulle yde milliardbeløb i tilskud for derefter at opkræve de samme milliardbeløb i nye afgifter eller nye skatter. Jeg ved ikke, om hr. Kampmann hører efter eller det er uinteressant, men ingen skal være i tvivl om vor holdning. Vi har offentligt givet udtryk for den, den står for øvrigt også i den plan, vi fremsatte sidst i april. Hvis hr. Kampmann vil gøre sig den ulejlighed at studere, hvad der er venstres politik, så vil hr. Kampmann også få et samlet billede af denne venstrepolitik, en venstrepolitik, der bygger på betydelig lavere omkostningsstigninger, på en stærkere styrkelse af finansloven, hvis vi inddrager lige så mange milliarder i afgifter, som regeringen har inddraget. Jeg ved i hvert fald af oplysninger, vi har fået fra regeringen, hvor man har sammenlignet regeringens og venstres planer, at dér skulle der 4 mia kr. i afgifter til i socialdemokratiets plan for at få balance i finanspolitikken uden afgifter i venstres plan. Det viser lidt om forskellen. Det viser måske også, hvorfor det derfor har været vanskeligt at føre forhandlinger frem til et fælles resultat, for vi vil, som hr. Poul Hartling har sagt, gå en anden vej. Vi vil nå et bedre resultat med færre omkostningsstigninger for befolkningen og med større konkurrenceevne for dansk erhvervsliv. Det er den vej, vi ville gå, men vi var parat til at forhandle om andre løsninger. Vi var parat til at medvirke til at bygge bro imellem regeringen, imellem et bredt flertal her i folketinget, men det var ikke muligt. Det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Kampmann (S):

Vi er nødt til at betragte hr. Anders